

Simmelweis Egyetem · VII. évfolyam 06. szám · 2006. május 29.

Emléktábla-avatás

Thinagl Szerafin 1880-1956

Május 4-én ismét jelentős esemény színtere volt egyetemünk Üllői úti főépülete, ahol a 2. emeletre vezető lépcsőházi fordulóban, a már az előző évben elhelyezett Hugonnay Vilma, az első magyar orvosnő emléktáblája mellett ünnepélyes keretek között felavatást nyert az első magyar okleveles gyógyszerésznő, Thinagl Szerafin emléktáblája. Mindkét alkotás a kiváló Kubaszova Tamara szobrászművész munkája.

Egyetemünk rektora, **Tulassay Tivadar** megnyitó beszédében hangsúlyozta a hagyományápolás fontosságát, orvostörténeti értékeink átmentését a mai generáció számára, hiszen mindazok a diákok, akik e falak között megfordulnak és az emléktáblákra pillantanak, emlékezetükben e két névvel tartósan gazdagabbak lesznek.

Ezután **Ferentzi Mónika**, a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság Gyógyszerésztörténeti Szakosztályának elnöke beszélt Thinagl Szerafin életútjáról.

Ki ez a nagyszerű leány, aki a XIX. század végén vállalta, hogy úttörőként gyógyszerész diplomát szerezzen a második magyar egyetemen, Kolozsváron?

Thinagl Szerafin Nagyszombaton született 1880-ban, apja királyi közjegyző volt, aki kiváló neveltetést biztosított számára. Minthogy azonban 18 éves korára a család anyagi csődbe került, a fiatal leány maga kívánta további sorsát kézbe venni és belevágott az akkor már (1895-től) a nők számára is lehetővé vált egyetemi tanulmányokba.

A táblaavató ünnepségen

Diplomáját 1903-ban kapta meg. A következő évben férjhez ment és férjével, az ugyancsak gyógyszerész **Pesthy Miklóssal** gyógyszertárat nyitottak Déván, majd 1915-től Isaszegen. A patika 1950-ig, az államosításokig volt a tulajdonukban. Házasságukból egy fiú (dr. **Pesthy István**, karikatúrái révén is jól ismert budapesti fogorvos, egyben egyetemünk Szájsebészeti Klinikájának oktatója) és egy leány (**P. Zsuzsanna**) született.

Thinagl Szerafin utolsó hat évét az államosítást követően fiánál Budapesten töltötte és annak Váci utcai lakásában hunyt el 1956. november 2-án. A forradalom leverését követő káoszban először a Vörösmarty téren temették el és csak 1957 márciusában került át sírhelye a Farkasréti temetőbe.

Ferentzi Mónika beszédét követően szót kért a külföldön élő két unoka (**Barabás András** és **György**) közül az előbbi, az Angliában élő nyugdíjas sebész professzor, aki elsősorban a nagymamai érdemeket méltatta.

Az emléktáblát **Tulassay Tivadar** rektor és **Noszál Béla**, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánja leplezte le.

Dr. Donáth Tibor

Thinagl Szerafin

